

[اطلاعات شخصی افراد حذف شده است]

[برای وضوح بیشتر فقط مطالب و اخبار مربوط به افراد و جامعه بهائی تایپ شده است]

[برگرفته از سایت:] روزنامه کیهان

[تاریخ:] ۲۸ شهریور ۱۳۹۳

نامه روحا ۱۲ ساله در مورد حقوق ایرانیان بهایی به رییس جمهوری اسلامی

کیهان آنلاین - ۲۸ شهریور ۱۳۹۳ - ایرانیان بهایی در شمار شهروندانی هستند که حقوق آنها به طور سیستماتیک از سوی رژیم اسلامی ایران زیر پا نهاده می‌شود. در طول سی و شش سال گذشته هزاران بهایی مجبور به ترک وطن خود شده‌اند. هزاران تن از آنان کار و خانه و کاشانه خود را از دست داده و از موقعیت‌های اجتماعی محروم مانده‌اند. در این میان هر نوع امکانی برای ادامه تحصیل از جمله در دانشگاه‌های کشور از جوانان بهایی سلب می‌شود. از بهاییان خواسته می‌شود یا از عقیده و آیین خود باز گردند و یا اینکه از همان حقوق اندک شهروندی که بقیه ایرانیان از آنها برخوردارند، چشم‌پوشند. در روزهای اخیر محرومیت شادان شیرازی، دختر جوان بهایی که در امتحانات ورودی دانشگاه‌های کشور رتبه بسیار بالایی به دست آورد، بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های ایران و جهان داشت. در زیر نامه دخترکی را به حسن روحانی رییس جمهوری اسلامی می‌خوانید که از او می‌خواهد توضیح دهد که فرق ایرانیان بهایی به عنوان شهروندان این کشور با امثال جناب رییس جمهوری چیست.

رئیس جمهور عزیز کشور سلام،

امیدوارم از زحمات همیشگی خسته نباشید.

من یک دختر ۱۲ ساله و یک شهروند ایرانی بهایی هستم و مایلیم در کمال ادب و احترام به عنوان یک شهروند با شما صحبت کنم. مطمئناً شما در جریان‌های اخیر، یعنی کنکور و قبولی آن هستید و من هم در این سال اخیر، شاهد زحمات خواهرم و دوستان او برای کنکور بوده‌ام. من به عنوان یک خواهر، سختی‌هایی که او برای درس خواندن و قبولی امسال در دانشگاه کشیده را دیده‌ام و بسیار امیدوارم بوده‌ام که امسال ما را به دانشگاه‌ها راه دهید. ولی متأسفانه نه تنها من بلکه هم کیشانم نیز امیدشان را برای امسال هم از دست داده‌اند. من آینده‌ی خواهرم را در ایران می‌دیدم که دکتری برجسته است اما گویا او نمی‌تواند به ایرانش خدمت کند.

واقعا ما با شما چه فرقی داریم؟ مگر ما انسان نیستیم؟! آیا به نظر شما به دست آوردن رتبه بالای ۱۰۰۰ تجربی و با رتبه ۱۱۳ ریاضی آسان است؟ مگر ما حق درس خواندن و خدمت کردن به ایران را نداریم؟! چرا باید بیش از نیمی از صندلی‌های دانشگاه‌ها خالی بماند و به دلیل بهایی بودن، ما را راه نمی‌دهید؟ آیا این حق ما نیست که تحصیل کنیم؟ مسیحی یا یهودی چه فرقی دارد؟ مسلمان یا بهایی چه فرقی دارد؟ مگر پیام همه‌ی ادیان یکی نیست؟! مگر خدای همه‌ی ادیان یک خدا نیست؟! آیا به این فکر کرده‌اید که هر فردی که در ایران زندگی می‌کند، آرزوی سربلندی ایران را دارد؟ پس چرا جلوی این سربلندی را می‌گیرید؟! آیا فکر می‌کنید اگر ما از ایران برویم، ایران آباد می‌شود؟ ما در ایران می‌مانیم زیرا ایران را دوست داریم و به این امید می‌مانیم که روزی بتوانیم ایرانمان را آباد کنیم.

ما بهاییان بیش از سه نسل از دانشگاه محروم بوده‌ایم واقعا دوست دارم بدانم اگر چنین اتفاقی برای شما می‌افتاد چه می‌کردید؟! آیا دست روی دست می‌گذاشتید و ظلم‌ها را نگاه می‌کردید و یا تلاش می‌کردید تا حقتان را از دیگران بگیرید؟! اینکه بعد از ۳۶ سال محرومیت از دانشگاه از نسل مادر بزرگهایمان تا به امروز، این ظلم ادامه داشته واقعا خوشحال کننده است یا ناراحت کننده؟!]

خواهشمندم به عنوان یک رئیس جمهور، خود را جای ما بگذارید و جواب این نامه را بدهید.

با تشکر
روحا ثابت

[متن بالا رونویسی از اصل سند است. اگر به نکته‌ای برخورد کردید که دقیق رونویسی نشده است لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید]